Broj: S1 3 U 034034 19 U
Sarajevo, 07.10.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „ABC Solutions" d.o.o. Banja Luka, ulica Slobodana Kusturića broj 4, kojeg zastupa Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, ulica Maksima Gorkog 17A, protiv rješenja broj: JN2-02-07-2597-11/19 od 31.10.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita broj 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.10.2019. godine donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, uvažena je žalba tužitelja i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača LOT 1.,2.,3., i 4 broj: 01-16-12-1362-15/19 od 18.09.2019. godine, ugovornog organa, Uprava za indirektno oporezivanje BiH i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Obavezan je ugovorni organ da tužitelju, zastupanom od strane advokata nadoknadi troškove postupka u iznosu od 450,00 KM plus 17% PDV, što ukupno iznosi 526,50 KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Istim rješenjem, uvažen je i zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog nepravilne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i nepravilne primjene Zakona o upravnom postupku BiH i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi, da je u konkretnom postupku priložio svu potrebnu dokumentaciju kako je to ugovorni organ propisao u tenderskom dokumentu u odnosu na tehničku i profesionalnu sposobnost iz tačke 7.3.1. TD, odnosno u skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj cijeni, da je neznatno odstupanje, pogotovo što period važenja ponude nije nepromjenjiv po članu 60. ZJN, jer ugovorni organ ima mogućnost zahtijevati produženje roka ponude, što za posljedicu ima i produženje roka važenja garancije za uredno izvršenje ugovora. Dakle, tužitelj je dostavio garanciju za ozbiljnost ponude pa ugovorni organ nije mogao ponudu odbaciti iz razloga propisanih u odredbi člana 68. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Takođe, tužitelj smatra da odsustvo spiska realizovanih ugovora predstavlja manje odstupanje obzirom da je dostavljen jedan ugovor o uspješno realizovanom poslu u vrijednosti od 100.000,00 KM bez PDV-a. S tim u vezi, tužena nezakonito navodi da je tužitelj postupio suprotno odredbi člana 7.3.2. TD i da je postupak javne nabavke strogo formalan, jer tužena to propušta da obrazloži u pobijanom rješenju. Dakle, razlozi pobijanog rješenja nisu obrazloženi, te se tuženi nije mogao samo pozvati na formalnost postupka javnih nabavki. Osim toga, tuženi je mogao primijeniti Zakon o upravnom postupku BiH te ukoliko je bilo nedostataka iste otkloniti na način da upotpuni postupak. Konačno, tužitelj smatra da je tuženi pogrešno tumačio odredbe zakona o javnim nabavkama BiH pa predlaže da Sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova sastava tužbe u iznosu od 850,00 KM.

U pismenom odgovoru na tužbu, Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je takođe predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Kako to iz stanja spisa proizilazi, osporenim rješenjem, uvažena je žalba tužitelja i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača LOT 1.,2.,3., i 4 broj: 01-16-12-1362-15/19 od 18.09.2019. godine, ugovornog organa Uprava za indirektno oporezivanje BiH i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ocijenio, da su osnovani tužiočevi žalbeni prigovori da izabrani ponuđač, odnosno Grupa ponuđača Promark d.o.o. Mostar, nije ispunio uslove iz tačke 8.2.1 i 8.3.1. TD te nije dostavio popunjen Aneks 10 TD te nije dostavio potpunu, traženu diokumentaciju za električare odnosno da li su VKV električari V stepena zbog čega je u konačnici uvažena žalba tužioca i predmet vraćen na ponovni postupak. Međutim, kao neosnovani su ocijenjeni tužiočevi prigovori, da je on dostavio valjanu ponudu jer, po ocjeni tuženog, nije ispunio uslov iz tačke 7.3.2. pod a). TD, obzirom da nije dostavio traženi spisak izvršenih ugovora o isporuci robe koja je predmet nabavke u posljednje tri godine, nego je dostavio samo potvrdu/ugovor. Takođe, tuženi je ocijenio da je ugovorni organ pravilno utvrdio odlučne činjenice, kada je utvrdio i da tužitelj u ponudi nije dostavio valjanu garanciju za ozbiljnost ponude odnosno u trajanju važenja iste, kako je to traženo u tački 9-10 TD, da garancija važi tokom čitavog perioda opcije ponude. Naime, tužitelj je u tački 5.2. svoje ponude naveo kraći period važenja garancije u odnosu na ponudu, a ugovorni organ je zahtijevao da ista mora da važi i pokriva period od 90 dana. Konačnu odluku kao u dispozitivu pobijanog rješenja, tuženi je donio u skladu sa članom 230. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijlanog prava, nakon prethodno pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

U skladu sa odredbom člana 68.stav 4. tačka i). Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) je propisano, da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. Slijedom prednje odredbe jasno je, da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu koja je nepoptuna, dakle nedostaje joj neki od dokumenata ili ne ispunjava neki od zahtjeva tenderskog dokumenta. Dakle, postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. To znači, da kada nešto zahtijeva u tenderskoj dokumentaciji, ugovorni organ je dužan je to i sprovesti, jer sve što je naveo u tenderskoj dokumentaciji je obavezno u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Dakle, iako je postupak javne nabavke strogo formalan postupak, ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom, ali ne i određeni propust unutar dokumenta ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utiče na valjanost ponude. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude.

U konačnici, Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji, te samo onim ponuđačima čije kvalifikacije zadovoljavaju uslove utvrđene u tenderskoj dokumentaciji je dopušteno da nastave postupak javne nabavke (Odjeljak A. Kvalifikacija kandidata i ponuđača, član 44. stav 1. i 6. Zakona o javnim nabavkama BiH).

S tim u vezi, kako to ni tužitelj sam ne osporava u tužbi, u konkrentom postupku, tužitelj u svojoj ponudi nije dostavio spisak izvršenih ugovora o isporuci robe, koja je predmet nabavke kako je to zahtjevano u TD (tačka 7.3.2. podtačka a). TD. Stoga, neosnovano tužitelj ističe da je nezakonito i paušalno obrazloženje tuženog koji u pobijanom rješenju navodi, da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak. Dakle, tužitelj je propustio da dostavi document, što se smatra jednim od razloga za odbacivanje ponude, kako je to sud cijeno i ranije donesenim presudama. Osim toga, kako se i sam tužitelj u tužbi poziva na odredbu člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH, ukoliko ugovorni organ zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz podnosi se u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu, koju daje druga ugovorna strana o njihovoj realizaciji. To znači, da ne može tužitelj proizvoljno prigovarati da je nedostavljanje spiska neznatan nedostatak jer je navedeno, ugovorni organ zahtijevao u TD, a potvrda/ugovor koji je dostavio tužitelj u ponudi je morala biti dostavljena uz spisak izvršenih ugovora, kako to i propisuje navedena zakonska odredba. Dakle, tuženi je, po ocjeni ovog vijeća, pravilno obrazložio razlog odbijanja navedenog žalbenog prigovora, te navedeno obrazloženje prihvata i ovo sudsko vijeće.

Nije od utjecaja prigovor tužitelja iznesen u tužbi a koji se odnosi na dostavljenu garanciju za ozbiljnost ponude koja je izdata na kraći period od perioda važenja ponude. Ovo iz razloga, jer je u pobijanim rješenju, između ostalih, i taj žalbeni prigovor tužitelja ocijenjen kao osnovan, pa predmet vraćen na ponovni postupak. U svakom slučaju, tužitelj će u ponovnom postupku imati mogućnost ravnopravnog učešća kao i pravo izjavljivanja žalbe. Nema mjesta prigovoru, da je postupak trebalo upotpuniti na način kako to predviđa supsidijarni propis. Ovo iz razlga, jer se Zakon o upravnom postupku BiH primjenjuje u slučajevima koji nisu regulisani lex specialis propisom. Predmetna situacija je regulisana lex specialis propisom, što znači da nema mjesta supsidijarnoj primjeni (član 116. Zakona o javnim nabavkama BiH).

Prena tome, ovo vijeće cijeni, da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijlanog propisa i da sadrži sve što je propisano u doredbi člana 233. stav 2., odnosno člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Citirane zakonske odredbe obavezuju

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

drugostepeni organ da odgovori na sve navode iz žalbe i propisuju da obrazloženje drugostepenog rješenja treba da sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba odbijena, to tužitelju ne pripada pravo ni na potraživane troškove upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasbnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).
Slijedom navedenog, sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2., Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321